

"Hele, ty vole, housenka! Ale ta je teda mega, tak velkou jsem ještě nikdy neviděl."
"To nebude housenka, dyť je to velký jak..." zarazil jsem se, hledaje vhodnej průměr. "Jakej motýl by to asi byl? Žluťásek na desátou, ne?"

Na jehličí leželo dlouhý něco. Vypadalo to jako pytel, ale taky to nemusel bejt pytel. Ať to bylo co to bylo, mělo to černou barvu a pravidelně se to chvělo.

"Ty vole, to fakt nebude housenka, to bude kokon!"

"Ko-ko-co?"

"Kokon, vobal vod ufouna. Je v tom schovanej a pak se z toho to... no narodí!"

"He... he... hele - támhle je další, a zelenější!"

"No jo a tadyhle u borovice dva modrý!"

Při bližším průzkumu jsme v lese objevili ještě dalších patnáct kokonů. Vždycky jsem si přál vidět ufouna, ale tohle se jaksi vymykalo mým představám.

"Pojď do toho šfouchnout."

"Neblázni, nedráždí je! Třeba tu maj někde rodiče a ty nás můžou klidně postřílet. Ty maj, kamaráde, nějaký zbraně - já to vim, koukám se každě pátek na ufounský filmy."

"A co s nima takhle promluvit?"

Vždycky byl tvrdohlavej. Bejt po mým, nechal bych ufouny ufounama, vzal nohy na ramena a zmizel. Jenže po mým není skoro nikdy.

"Dobrý den, vítejte na planetě Zemi."

"To, to je moc rychle, nemůže ti rozumět..."

"D-o-b-r-ý d-e-n, n-a-c-h-á-z-í-t-e s-e..."

Ufon nic.

"Možná kokony neumějí mluvit, nebo neslyší. Zkus to víc nahlas."

"D-o-b-r-ý d-e-n..."

"Zase nic, tak toho radši nech. Co víš, třeba se naštvě a..."

"Se nevzdám, ne? D-o-b-r-ý..." začal řvát.

V kokonu se něco hnulo.

"Himbajs šůviks," zarachotilo to zevnitř.

"Co říkal? Já mu nerozuměl."

Mezitím se na konci kokonu otevřela díra a vylezla hlava fakt hodně podobná lidský.

"Co tady strašíte debilové? Včera byl výročí Trapsavce a člověk si ráno nemůže ani trochu přispat..."

Ufoni - Trapsavec 2004

Napsal uživatel Vojta Elv Herout
Pátek, 05 Listopad 2004 04:00

Povídka byla oceněna 1. místem v kategorii "próza do 23 let" - Trapsavec 2004